

Το μεγαλείο της Ταπεινώσεως (Μοναχός Αρσένιος Σκήτη Κουτλουμουσίου Αγίου Όρους)

/ [Πεμπτούσία](#)

Όταν ένας Χριστιανός μετά από έντονη κοσμική και αμαρτωλή ζωή αποφασίζει να μετανοήσει και στο εξής να ζήσει πνευματικά, θα παρατηρήσει πως η αρετή της ταπεινώσεως έχει τον πρώτο λόγο. Παντού, όπου και αν πάει, όποιους πνευματικούς ανθρώπους ρωτήσει, θα του πουν πως πρέπει να αγαπήσει την ταπείνωση. Πολλές φορές, ο Ορθόδοξος Χριστιανός αναρωτιέται: «τί να σημαίνει ταπείνωση και πώς μπορεί κανείς να την αποκτήσει;».

Εμείς, με πολύ φόβο Θεού, θα προσπαθήσουμε να παρουσιάσουμε μερικές μορφές και τρόπους ταπεινώσεως, έτσι ώστε να μην αυταπατώμεθα πως ίσως έχουμε μέσα μας ταπείνωση, όταν δεν υπάρχουν οι αυθεντικές αποδείξεις που απορρέουν από αυτήν. Αληθινή ταπείνωση, είναι όταν ο μεγάλος παίρνει με πολύ ευχαρίστηση την θέση ενός μικρού! Πού, αγαπητοί μου, το έχουμε συναντήσει αυτό το θαυμάσιο γεγονός; Εν πρώτοις, το βλέπουμε στην πηγή της ταπεινώσεως, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, άλλωστε μας το λέγει ο ίδιος: «μάθετε απ'εμού ότι πράος ειμί και ταπεινός τη καρδία (Ματθ. ια΄ 29)». Το ότι ο Κύριος από Βασιλεύς Ουράνιος που

είναι, πήρε εκουσίως μορφή δούλου, ξεπερνάει κάθε λογική και είναι ασύλληπτο και ανερμήνευτο. Από αυτό το μεγαλειώδες γεγονός παίρνουμε εμείς ο καθένας μας, όσοι είμαστε Ορθόδοξοι και μιμούμαστε την θεϊκή ταπείνωση του Κυρίου μας. Έτσι λοιπόν, αν προσέξουμε καλά την ζωή των Αγίων μας, θα δούμε πως δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μόνο γεμάτη από την ταπείνωση του Κυρίου μας. Όλοι οι Άγιοι μας, θυσίασαν κάτι πολύ μεγάλο για να αποκτήσουν την ταπείνωση. Βλέπουμε στο χορό των Αγίων, πολλούς βασιλείς και πρίγκηπες να εγκαταλείπουν το βασιλικό τους αξίωμα και με πολύ ευχαρίστηση να ενδύονται το ταπεινό μοναχικό σχήμα. Φυσικά, αυτό είναι μια τρανή απόδειξη, πως έχουν μέσα τους την σφραγίδα της ταπεινώσεως του Χριστού. Αντιθέτως, βλέπουμε σε μερικούς πτωχούς και ασήμους κατά κόσμον, που όταν έρχονται να μονάσουν και γίνονται μοναχοί, αμέσως ξεχνούν την πρώτην ταπεινή τους διαγωγή και επιδίδονται σε κόπους και τρόπους ώστε να αποκτήσουν χρήματα και δόξα. Ωστε, καλά μας λένουν οι αρχαίοι μας σοφοί: «αρχή άνδρα δείκνυσι (Αριστοτέλους, Ηθικά-Νικομάχεια, 1130α)». Ο λαός το λέγει: «δώσε αρχή στον άνδρα για να δεις ποιος είναι».

Όντως λοιπόν, μεγάλη και μυστηριώδης είναι η αρετή ταπεινώσεως, διότι συμβαίνει να υπάρχει μυστικώς σε έναν μοναχό και ο ίδιος να μην την έχει αντιληφθεί, ίσως μάλιστα να μην την αντιληφθεί ποτέ! Διότι, αυτοί οι μοναχοί που την κατέχουν μέσα τους, ενώ πράττουν συνεχώς έργα ταπεινώσεως, συγχρόνως, νιώθουν πως δεν έχουν καθόλου ταπείνωση και αγωνιούν, οδυνώνται πάρα πολύ για αυτό. Αντιθέτως, βλέπουμε πολλούς να νιώθουν μία σιγουριά μέσα τους, και να το λένε με πολύ λυπητερό ύφος, πως είναι οι ταπεινότεροι μοναχοί στο Άγιον όρος.

Σε αυτήν την περίπτωση, αγαπητοί μου, γίνεται φανερή η έλλειψη της ταπεινώσεως αυτών των μοναχών.

Μία απόδειξη πως δεν έχουμε ταπείνωση μέσα μας, είναι όταν αμαρτάνουμε πολύ και λυπούμαστε γιατί ξεπέφτουμε στα μάτια των ανθρώπων, ενώ αν είχαμε αληθινή ταπείνωση, θα λυπούμασταν μόνον επειδή λυπήσαμε τον Κύριό μας με την μεγάλη μας αμαρτία. Επίσης, αληθινή ταπείνωση είναι όταν έχουμε πολλά και μεγάλα πάθη μέσα μας και δεν τα χάνουμε ούτε μας πιάνει άκαιρη λύπη, αλλά χαιρόμαστε που θα αγωνιστούμε εναντίον αυτών των παθών. Το αντίθετο, δεν θέλω να το σχολιάσω. Ας μην αυταπατώμεθα αδελφοί μου και νομίζουμε πως έχουμε ταπείνωση, όταν δεν «χαιρόμεν μετά χαιρόντων και κλαίομεν μετά κλαιόντων (Ρωμ. ιβ΄ 15)». Ο Άγιος Παΐσιος, όταν ζούσε, μας έλεγε: «Μην βγάζετε συμπεράσματα για την πνευματική σας ζωή αν προχωράτε καλά από τις νηστείες, τις αγρυπνίες, τις προσευχές και άλλα δικά σας έργα, αλλά το αληθινό συμπέρασμα, θα το βγάζετε από τις αδικίες και τις ατιμίες που θα σας συμβούν. Τότε, αν χαίρεστε που σας συμβαίνουν αυτά, είναι σημάδι πως είστε σε καλό δρόμο. Αν συμβεί το αντίθετο και δεν μπορείτε να σηκώσετε αυτές τις θλίψεις, πρέπει να γνωρίζετε πως βαδίζετε σε λάθος δρόμο.».

Πολλοί εξαπατήθηκαν και δέχτηκαν την δειλία ως ταπείνωση, και έφθασαν ακόμη μέχρι την άρνηση της πίστεως. Δεν έλαβαν υπόψιν τους, πως αληθινή ταπείνωση

σημαίνει καρδιά γεμάτη ανδρεία και λεβεντιά, άλλωστε αυτήν την ανδρεία και λεβεντιά, την βλέπουμε ξεκάθαρα στους βίους των Αγίων μας. Έτσι λοιπόν, ταπείνωση δεν σημαίνει συμβιβασμός και αφωνία, όπως γίνεται από πολλούς σήμερα και μάλιστα από ηγέτες της Εκκλησίας μας. Φυσικά, σε καμία περίπτωση δεν θα αναφερθώ στους πολιτικούς μας ηγέτες, διότι, για αυτούς είναι ξένη η ιδέα και ο τρόπος της ταπεινώσεως, αφού ο στόχος τους είναι πως να αρέσουν στα ξένα και ανθέλληνα αφεντικά τους και όχι στα αληθινά αφεντικά της Ελλάδος, που είναι ο Χριστός και η Παναγία μας.

Έτσι λοιπόν, μπορούμε να πούμε, πως από την αληθινή ταπείνωση απορρέουν όλα τα αγαθά, ακόμη και αυτή η αγάπη από την ταπείνωση προέρχεται. Γιατί, αν δεν έχουμε την ταπείνωση μέσα μας, πώς είναι δυνατόν να έχουμε την αγάπη; Φυσικά, εννοώ την αληθινή αγάπη του Χριστού, διότι μόνο αυτή μπορεί να ονομαστεί αγάπη, ανάμεσα στις άλλες ψεύτικες αγάπες. Για παράδειγμα, αγάπη ισχυρίζονται πως έχουν οι Οικουμενιστές και μάλιστα, την διακηρύττουν ως δόγμα στις μέρες μας. Όμως, αυτή τους η αγάπη είναι άσχετη και εντελώς ξένη, από την αγάπη του Ιησού Χριστού.

Ευχόμαστε λοιπόν, με όλη μας την καρδιά, ο «πράος και ταπεινός τη καρδιά» Κύριός μας Ιησούς Χριστός, να μας απαλλάξει από την πνευματική μας μιζέρια και να χαρίσει σε όλους μας αληθινή ταπείνωση, η οποία θα μας γίνει πρόξενος όλων των πνευματικών αγαθών και όχι μόνο, αλλά και των σωματικών και επιγείων θα φέρει την πλήρωση. Αμήν.